

Nr 2 2012 | Julnummer

Väntan

Hjorthagens IP återinvigd

Jompa och Broarn på besök

Till minne av **Britta Hidesten**

Nu utökar vi vår kärnverksamhet.

Bomullstussar, bananskal, trasiga nylonstrumpor och överblivna olivkärnor. Allt du slänger i sophinken innehåller energi. Förr i tiden hamnade soporna på tippen - idag förbränns de och blir till el och värme i stället. Mer än tre fjärdedelar av Stockholms fjärrvärme görs av bibränslen, avfall och spillenergi. Nu investerar vi för att öka andelen olivkärnor ytterligare. Men själva oliverna passar bättre som tilltugg så dem får någon annan ta hand om. Mot ljusare tider!

Läs mer på fortum.se/fjarrvarme

 Fortum

Återinvigning med Jompa och Broarn

Då Hjorthagens IP återinvigdes 6 oktober var två gamla kämpar, Jompa Eriksson och Lars Broström på plats. Båda började i Värtan innan det blev Djurgårdens IF och svenska landslaget. Även den nu avlidne Berndt Ivegren gjorde samma karriär. Lasse Broström berättade hur han förlorade sin plats i VM-truppen 1958 genom att gå upp ett par

kilo på det förberedande träningslägret. »Enda liraren som käkat sig ur en VM-trupp«.

Djurgårdens IF tar SM-guld i fotboll 1959 efter avgörande seger mot IFK Göteborg. I ärevarvet springer från vänster: Sven Tumba Johansson, Jompa Eriksson, Lasse Broström, Birger Eklund, Sigvard Parling (med bucklan), Arne Arvidsson. Längst till höger: Olle "Lill-Lappen" Hellström. Osynlig på bilden den mest mångsidige: Gösta "Knivsta" Sandberg.

FOTO: SONJA BERGSTRÖM

Mats Rehn, Lasse Broström och Jompa Eriksson vid invigningen.

HJORTHAGENS MÄKLARE SEDAN 1991

Jag kan Hjorthagen utan och innan efter att ha sålt 360 lägenheter här. Försäljningen sköter jag personligen, från början till slut. Flyttstädning och deklarationshjälp ingår i priset. Alla dagar kl 8–22 når du mig på 664 07 50.

Reg. Fastighetsmäklare Johnny Harrelind
Wenströmsvägen 6 i Abbis.
johnny.harrelind@fmf.se · www.harrelinds.se

Välkommen till Hjorthagen!

Hälsningen vänder sig till alla som nu hunnit flytta in i Norra Djurgårdsstaden eller som slagit sig ner i det ursprungliga Hjorthagen. 21 november genomfördes en Hjorthagskväll i Hjorthagens Medborgarhus/Folkkulturcentrum med tanke på er. Kvällen kommer att följas av fler, när ytterligare inflyttning skett i Norra Djurgårdsstaden.

Tips: vill du smälta in i Hjorthagen är det bra att veta att huvudgatan uttalas Artémisgatan och att det heter Hjorthagsbor (inte Hjorthagenbor).

FOTO: MARTIN REHN

Medverkande 21 november: Lars-Åke Andersson, Gunilla Giertta Rehn, Margareta Cronholm och Mats Rehn.

Bli medlem i klubben

Värtans medlemsantal ökar sakta men säkert. Medlemskap kostar 250 kr per år. Värtans plusgiro är 25 93 93-7. Om du betalar nu i slutet av 2012 gäller medlemskapet för 2013. Du som redan är medlem får brev att betala medlemsavgiften i april i samband med Värta-bladet nr 1 2013.

Kallelse till årsmötet

Värtans IK:s medlemmar kallas till klubbens årsmöte onsdag 27 mars kl 19.00 2013 i klubblokalen på Hjorthagens IP. Vid årsmötet utses styrelser för huvudstyrelsen, Fotbollssektionen och Ungdomssektionen.

Information om A-laget

Om du (via mejl) vill få fortlöpande snabb information om Värtans A-lag i fotboll, mejla mats.erik.rehn@gmail.com

Boken finns på

CoopNära & Aminas tobak

Kan även beställas av Mats Rehn 08-664 16 45
mats.erik.rehn@gmail.com (porto 60 kr).

Julgransplundring

Julgransplundringen inträffar söndag 27 januari kl 14.00 i Kyrksalen bakom Hjorthagskyrkan. Dans kring granen, fiskdamm, kasperteater, trollkarlen Max Magico.

Biljetterna för barnen kostar 50 kr. Barnen får en bulle, saft och en liten godispåse. Vuxna fri entré. Kaffeservering och lotteri för de vuxna.

Biljetter betalas vid entrén, men beställs senast torsdag 24 januari: tel. 08-664 16 45 eller e-post mats.erik.rehn@gmail.com

Valborgsfirande 2013

Värtans IK räknar med att kunna genomföra valborgsfirande 2013 på nya Hjorthagens IP. Bålet tänds 20.00.

VÄRTABLADET ges ut av Värtans IK, två gånger per år. Upplagan är 2 600 exemplar.
Redaktion: Mats Rehn, redaktör och ansvarig, Christer Langseth, form.

Bidrag samt adressändring: Mats Rehn, Nimrodsgatan 19, 115 42 Stockholm, 664 16 45,
mats.erik.rehn@gmail.com

Värtans internetadresser: www.vik.a.se och www8.idrottonline.se/VartansIK-Fotboll/Vartabladet
(här ligger tidigare nummer av Värta-bladet)

Hjorthagens IP invigd för tredje gången

Lördag 6 oktober 2012 tog höstregnet en paus och solen flödade över Hjorthagens IP. Det var tur det, eftersom detta var dagen för invigningen av nya Hjorthagens IP. Ganska precis ett år tidigare, i oktober 2011, hade grävskoporna rullat in på idrottsplatsen och schaktat bort både gräsplanen och sandplanen. Dessutom hade det gamla gula serveringshuset rivits och omklädningshuset blåsts ur. För Värtans IK blev det ett år av dubbel hemlöshet: varken hemmaplan eller klubblokal. Under ett år har Östermalms IP varit hemmaplanen och en sprängfylld container fått rymma klubbens möbler och andra tillhörigheter.

För drygt 30 år sedan var situationen ungefär likadan. Hjorthagens IP genomgick en nästan total förändring. Löparbanorna togs bort och i stället anlades två gräsplaner och byggdes ett hus för omklädnad, vaktmästeri och klubblokal för Värtans IK. Under byggnationen spelade Värtan på Mälarhöjdens IP intill den dånande Södertäljevägen. Tack vare nybyggnationen på idrottsplatsen hade Värtans IK under nästan 20 år två klubblokaler. Dels den nya på Hjorthagens IP, dels den gamla källarlokalen med adress Dianavägen 30, där klubben huserade 1939–98. Återinvigningen av Hjorthagens IP skedde 23 augusti 1980. Den allra första invigningen av Hjorthagens IP var 14 augusti 1934.

Återinvigningen var välbesökt. Under hela dagen var det knattematcher på de två mindre konstgräsplanerna, en avsedd för femmannaspel och en för sjuannaspel. Boulebanan invigdes med en avspänd match där Djurgårdens boulespecialister slog Värtan Bowling med 13–9.

13.45 berättade undertecknad om dalgångens och idrottsplatsens historia. Två legendarer, »Jompa« Eriksson och Lasse Broström, presenterades; båda Hjorthagsgrabbar fostrade i Värtans IK, båda värvade till Djurgården och uttagna att spela i svenska landslaget på 1950-talet. Därefter gjorde lagen i spelårets sista seriematch, Värtan och Blue Hill från Solna, entré och ställde upp sig på linje framför läktaren. Två borgarråd, Madeleine Sjöstedt och Regina Kevius invigde därefter den nya idrottsplatsen. Värtan och Blue Hill verkade uppskatta konstgräsplanen, som håller högsta möjliga klass, och bjöd upp till en underhållande match, som Värtan vann med 5–2.

Invigningen arrangerades av Värtans IK och Djurgårdens IF tillsammans. Samarbetet mellan den lilla lokalklubben och den stora elitföreningen fungerar numera utmärkt. I samförstånd lät Värtans IK Djurgården ta över arrendet till serveringen, som Värtans IK drivit i decennier. VIK bedömde det som omöjligt att med ideella krafter fortsätta att driva serveringen med tanke på Idrottsförvaltningens förväntningar på öppet-hållande mest varje dag året runt. Djurgården tog över arrendet, men överenskommelsen är att Värtans IK mot provision bemannar serveringen vid klubbens hemmamatcher och andra arrangemang.

När du nästa gång besöker Hjorthagens IP bör du höja blicken, när du står intill det nybyggda huset för vaktmästeri och maskinpark. På väggen finns två mosaiker: en i vitt och blått, en i rött, gult och blått. Mosaiken signalerar att idrottsplatsen är till för både Värtans IK och Djurgårdens IF och att dessa så väsensskilda föreningar måste samarbeta när snart 5 000 nya lägenheter är klara i Norra Djurgårdsstaden.

Perioden november–mars kommer elvamannaplanen att vara försedd med ett gigantiskt tält. Tältet är Djurgårdens IF:s, men Värtans IK har fått löfte om att hyra träningstider. Därmed blir Hjorthagens IP vår hemmaplan året runt.

Borgarråden Regina Kevius och Madeleine Sjöstedt invigningstalade.

FOTO: SONJA BERGSTRÖM

Ojämn säsong med lyckligt slut

Efter förra säsongens serieseger i div 5 Stockholm Norra var Värtans IK nykomling i div 4 Stockholm Norra. Lagledningen var densamma som förra året: Roger Mellin, Stefan Eriksson och Tuomo Viitanen. Laget var en blandning av nytt och gammalt. Säsongen började tungt med två raka, onödiga förluster. 0 poäng och 0 gjorda mål efter två omgångar. Men så vände det med tre raka vinster mot Sundbyberg, Kungsängen och Roslagskulla. Vändningen blev dock inte bestående utan därefter följde fyra raka förluster. Seger mot Viksjö och två förluster mot Täby IS (blivande seriesegrare) när serien vände. Efter våren låg Värtan på nedre halvan med 12 poäng på 12 matcher.

10 matcher kvar under hösten, som inleddes oroväckande med bara en poäng på de tre första matcherna. Men så skedde en viss islossning och Viksjö krossades med hela 7-1. Därefter följde årets match: topplaget IFK Lidingö på Stadion inför ganska stor publik. Lidingö hade ju satsat och räknade nog med att vinna serien. Värtan gjorde dock en strålande match och vann klart med 2-0. Därefter slogs jumbon Roslagskulla med 9-1. Kontraktet kändes i det här läget ganska säkert, men så började det kärva igen.

Nästjumbon Kungsängen besegrade Värtan med 3-2 på Östermalms IP och fick nytt hopp om att hänga kvar. Tre matcher kvar och Värtan måste vinna åtminstone en för att kunna säkra nytt kontrakt. Värtan som dittills bara spelat oavgjort i en match kryssade nu i två raka bortamatcher: 3-3 mot Sundbyberg och 4-4 mot Järfälla.

Serietabell H 4 N, 2012

lag	m	v	o	f	+	-	p
Täby IS FK	22	15	2	5	81	- 36	47
Vallentuna BK	22	14	4	4	88	- 40	46
IFK Lidingö FK	22	13	4	5	74	- 34	43
Sundbybergs IK	22	12	3	7	49	- 42	39
Blue Hill KF	22	10	5	7	46	- 42	35
IFK Viksjö	22	11	2	9	48	- 48	35
IFK Vaxholm	22	9	4	9	38	- 47	31
Värtans IK	22	8	3	11	58	- 54	27
Enebybergs IF	22	8	3	11	44	- 50	27
FC Järfälla	22	7	4	11	49	- 56	25
Kungsängens IF	22	6	1	15	49	- 90	19
Roslagskulla IF	22	1	1	20	24	- 109	4

Med en match kvar var det säkert att Värtan åtminstone hade två lag efter sig, men tiondeplatsen var inte riktigt betryggande. Det kunde bli tvångsnedflyttning om kvalmatcher till div 3 gick illa för Stockholmslag. Värtan hade i sista matchen starka Blue Hill hemma på Hjorthagens nya konstgräs, som invigdes i och med Värtans match. Efter en första kvart där Blue Hill dominerade tog Värtan över och 2-0 i halvlek var i underkant. Matchen vanns till sist med 5-2 och Värtan tog sig upp på åttonde plats med fyra lag efter sig. Det blir alltså spel i div 4 även nästa år på Hjorthagens IP.

MATS REHN

Efter invigningsmatchen 6 oktober: A-lagsgrabbar kånkar på klubbens torktumlare, från containern till tvättstugan.

Försvarsveteranen Oscar Andersson.

Värtans skyttekung Johan Axhamre.

Värtans målskyttar 2012

Johan Axhamre	13
Peter Sjöde	12
Fredrik Svedberg	6
Niklas Gunnilstam	6
Ispër Igalikinya	5
Oskar Andersson	2
Jonny Sellberg	2
Andreas Friman	2
Adam Graffman	1
Joakim Ludvigsson	1
Joel Brännström	1
Magnus Klingspor	1
Svante Andersson	1
Tobias Bergenwall	1
Viktor Lang	1
Victor Bergström	1
Hugo Berggren	1
Emil Andersson	1

FOTON: HANS OLOF ÖSTMAN

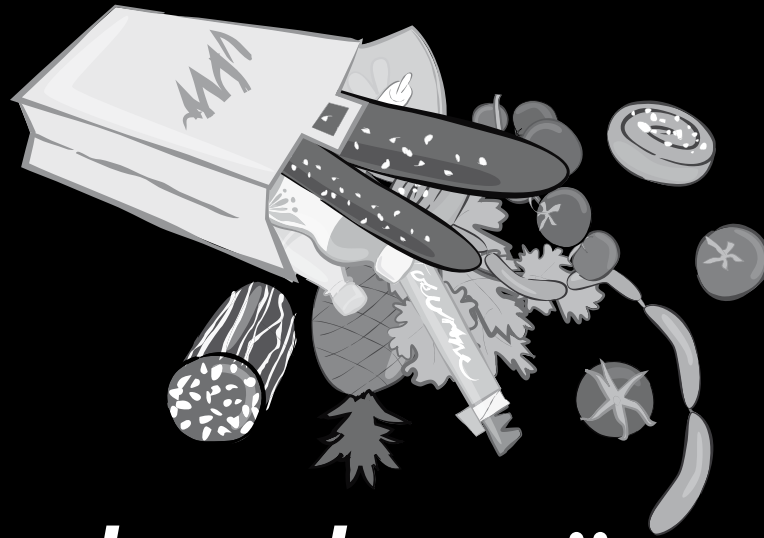
Fredrik Svedberg håller än efter mer än ett decennium i Värnan.

Coach Roger Mellin.

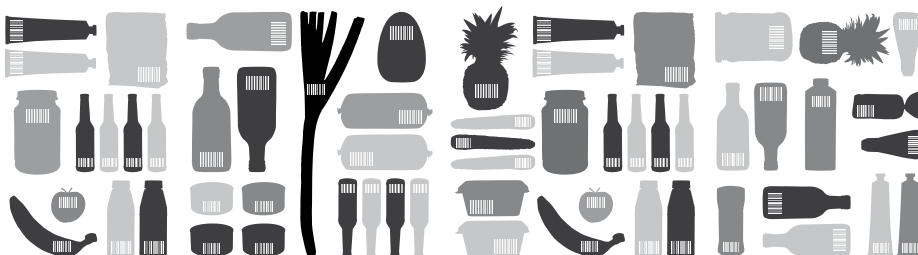
Johan Axhamre slår en passning i matchen mot IFK Lidingö på Stadion.

*Våra kunder gör
en bättre affär!*

**Vill du spara tid?
Med Självscanning
slipper du köerna!**

ICA
KVANTUM

Värtan

Öppet alla dagar 8-22
[ICA.se/kvantumvartan](https://www.ica.se/kvantumvartan)

Bowling

med sikte på div 2

I april 2012 spelade Värtans bowlare kvalmatcher om en plats i div 2. Det började bra och div 2-laget JIF Hagalund besegrades i två matcher i Rinkebyhallen. Helgen därpå blev det en drabbning mellan hallkonkurrenterna Värtan och BK Ön i Mälarhallen i Årsta. Värtan förlorade den första matchen, medan den andra slutade oavgjord. Det var snubblande nära att Värtan fått till stånd en tredje och avgörande match.

Värtan fick alltså fortsätta att spela i div 3 och hösten har inletts mycket lovande. I skrivande

Samling före hemmamatchen mot Fredrikshof. Från vänster: Hans Sjölin, Emil Andersson, Patrik Goldberg, Folke Jansson, Madeleine Gimhag, Pekka Nieminen, Mats Rehn, Jesper Bergwall.

Vi var inte med mot Fredrikshof, men däremot i den följande hemmamatchen mot BS23/FP. Värtan vann denna seriefinal med hela 16-4. Från vänster Mikael Witting, Björn Nieminen, Andreas Jansson.

stund (mitten av november) har nio matcher spelats och Värtan vunnit åtta. Värtan leder just nu div 3 Östra Svealand grupp A med fyra poäng före tvåan BS23/FP.

I ligaspelet har hittills nio slagningar över 800 poäng noterats:

Emil Andersson 850, 816; Jesper Bergwall 840, 807; Björn Nieminen 819; Patrik Goldberg 816; Mikael Witting 813, 812; Mats Rehn 803.

Värtans bowlare har Lidingöhallen (vid Baggebytorget) som hemmahall. Träningskväll är tisdagar 20.00-21.10. Kontakt Mats Rehn, 08-664 1645, mats.erik.rehn@gmail.com

Thai & Sushi

Ropsten

Thai Food & Sushi

Take away

08-664 64 40

Vi finns på bussterminalen vid Ropsten

Vi följer Helge och några medlemmar i hans familj från 1902 fram till 2008.

DETTA HAR HÄNT: Helge får anställning på Värtaverkets bygge 1902. Han blir kvar på Värtaverket och i Hjorthagen. 1910 flyttar Helge, hustrun Elin och deras tre barn in i Gula husen. Helge blir förrådsbas och flyttar 1935 till Untravägen med Elin. Dottern Vera bosätter sig på Motalavägen och förblir ogift. Sönerna Uno och Gunnar är gifta och har barn. Av barnbarnen står Unos son Jerry Helge närmast. Jerry bor i Torsvik på Lidingö och hälsar ofta på hos farmor och farfar. Helge pensioneras 1952.

Tidigare kapitel hittar du på www8.idrottonline.se/VartansIK-Fotboll/Vartabladet

Helge

av Mats Rehn

KAPITEL 9 ; Begravningen (1961)

Hjorthagens präst Ejnar Gunnard stod bakom kistan och såg ut över församlingen. Kyrkklockorna ringde. Ljudet inne i kyrkan var dämpat men i kroppen kunde man känna de mäktiga klockornas vibrationer. Säkert satt det nästan hundra personer i bänkarna. De flesta var äldre och begravningar var för dem ett ganska vanligt förekommande inslag i vardagen. Samtalen på den branta trappan upp till kyrkan hade varit livliga, men i kyrkbänkarna var tystnaden sammanbiten. Gunnard kände de flesta. Han hade döpt och konfirmerat deras barnbarn, konfirmerat och vigd deras barn och till sist skulle han nog bli ombedd att jordfästa många av dem, som nu spänt iakttog honom. Alla visste att Ejnar Gunnard höll reda på sina Hjorthagsbor. Hans insikter i släktförhållanden och ingiften var imponerande. På samlingen senare i kyrksalen skulle han få visa sina kunskaper. »Du är storasyster till Inga-Lill och du är gift med Olssons mellanpojke, inte sant?«

Kyrkklockorna tystnade. Kyrkvaktmästare Lars Widlund kom ut från sakristian och nickade. Det var dags att inleda begravningsgudstjänsten.

Gunnards blick mötte Elin. De kände varandra väl. Elin var en av de trogna i Värtans missionskrets och hennes förmåga att trola fram stilfulla dukar till julbasarerna var omvittnad. Men så hade hon också varit sömmerska under en stor del av sitt liv. Hon hade för ett halvår sedan berättat att Helge inte var frisk, att det var något med lungorna; att han motvilligt gått till doktor Forsell, som sett bekymrad ut.

Ejnar Gunnard trodde sig veta att Elin levde ett gott liv tillsammans med sin Helge. Inte hade denne varit särskilt kyrksam, förstås. Möjligen

Ejnar Gunnard förrättar dop.

infann han sig i Hjorthagskykan första advent och kanske till en och annan skolavslutning. Men Ejnar Gunnard dömde inte den som avstod från kyrkbesöken. Han insåg kyrkans plats i ett samhälle som Hjorthagen. Kanske var det just därför som han med tiden förvärvat en stor popularitet i alla läger. Det fanns ju andra platser än kyrkan, där han kunde möta Hjorthagsborna. Han bodde och rörde sig i Hjorthagen och självklart ställde han upp när idrottsklubben firade sina jubiléer. Han brukade ingå i det lag av präster och politiker som spelade fotboll mot något av Värtans pojklag. Hans blick föll på Roffe som var en lovande fotbollsspelare i det pojklag, som Ejnar spelade emot för ett par år sedan. Gräsmattan hade varit såphal och hans gamla gymnastikskor gav just inget fäste. Tur att han inte skadat sig, men smågrabbarna hade varit hänsynsfulla mot de märkliga motståndarna. Publiken hade dock roat sig kungligt.

Präster och politiker på Hjorthagens IP, 30 augusti 1959, då Värtans IK firade 35-årsjubileum. Värtans pojklag vann med 6-1.

Från vänster:
Widar Hedin,
Karl Erik Kejne,
Joakim Garpe,
Ejnar Gunnard,
Per-David Eby,
Lars Widlund,
Erik Rexhammar,
Harry Söderberg,
Ewe Johannesson,
Ejnar Norrman.

Sittande:
målvakten
Gösta "Zamora"
Wennström.

Helge, som vilade i den ljusbruna kistan, hade inte varit särskilt idrottsintresserad. I stället skulle minnestalet handla om Helges kärlek till sin familj, hans plikttrogenhet som bas för elverkets förråd och förstås hans mångåriga tid som Hjorthagsbo. Ejnar Gunnard kände väl till Helges nätverk av släktingar, grannar och arbetskamrater och han skulle under minnestalet kunna möta deras blickar, när han nämnde dem. Och visst var det Värtaverkets chef Svedblad där nere vid pelaren. Fint att han tagit sig tid att följa trotjänaren på dennes sista resa.

Församlingen sjöng Hjorthagskyrkans egen psalm »En vänlig grönska«, som Waldemar Åhlén tonsatt till en skolavslutning. Ja, sjöng och sjöng. Inte kunde man fylla det väldiga kyrkorummet, trots att organisten gjorde sitt bästa, men så var det alltid i samband med begravingar. Det var som om stundens allvar gjorde rösterna svaga och försagda.

»Vi har samlats här i Hjorthagskyrkan för att ta farväl av vår käre Helge Emanuel Karlsson, som lämnat oss i en ålder av 77 år. Redan som 18-åring vandrade han från föräldrahemmet på Norrtullsgatan för att söka arbete på elverkets bygge här i Hjorthagen. Inte kunde han då ana att det var här han skulle stanna resten av sitt yrkesliv. Han blev kvar på Värtaverket, och avancerade till förman i förrådet. Han skötte sin syssla plikttroget och med stor noggrannhet.

Som så många andra elverkare bodde han i Gula husen, men 1935 tog familjen ett stort steg och flyttade till det helt nybyggda Abessinien. Helge berättade gärna för nyinflyttade om pionjärtiden i vår vackra funkisstadsdel...«

Fortsättning i nästa nummer.

Fotnot: Ejnar Gunnard (1917–2000) var Hjorthagens präst 1949–66. Han lämnade 1977 Engelbrekts församling och var fram till pensioneringen 1982 kyrkoherde i Essinge församling. Efter pensioneringen blev han ofta ombedd att i Hjorthagens kyrka förrätta barndop, vigslar och begravingar.

Ejnar Gunnards pappa var kyrkoherde i Matteus församling. Ejnar Gunnards prästbana började i Värmdö församling.

Personerna i *Helge* är påhittade, men detaljer har ofta sin motsvarighet i verkligheten. Följande huvudpersoner figurerar:

Anton (1875–1934) – äldre bror till Helge
– anställd på Värtagasverket

Karin (1876–1941) – Antons hustru – sömmerska

Helge (1884–1961) – anställd på Värtaverket

Elin (1886–1970) – Helges hustru
– strykerska senare sömmerska

Vera (1915–92) – Helges och Elins yngsta barn

Jerry (f. 1938) – sonson till Helge och Elin

Jenny (f. 1972) – dotter till Jerry
– ärver Veras lägenhet i Hjorthagen

Helge (f. 2008) – Jennys son

Britta Hidesten

24 april 2012 avled Värtans IK:s kassör Britta Hidesten 77 år gammal. På klubbens årsmöte en månad tidigare hade Britta avgått och avtackats efter tjugo år som kassör. Trots sin sjukdom skötte Britta klubbens ekonomi ända fram till årsmötet.

Britta föddes 1935 i Hjorthagen. Mamma Ingeborg och pappa Erik hade flyttat till Hjorthagen året före. Orsaken till flytten var att Erik arbetade med anläggandet av Hjorthagens IP (invigd 1934). Britta var enda barnet i familjen, men det vimlade av kamrater. På Värtagården hade barnen under en period tillgång till en danslärare, vilket Britta uppskattade. Redan i 16-årsåldern hade Britta sällskap med Hjorthagskillen Arne Jansson, som några år senare, tog sig namnet Hidesten. 1956 flyttade Britta och Arne ihop och efter ett par år i Spånga blev längtan till Hjorthagen för svår och flyttlasset, med tvåårige sonen Hans, gick till Hjorthagen 1961. 1962 föddes andre sonen Per.

Britta och Arne hade ett intensivt socialt nätverk i Hjorthagen och Värtans IK. Arnes bror Tage var under många år Värtans fotbollsmålvakt och bäste bowlare. Sönerna spelade fotboll i Värtan och Hans var även Brittass föregångare som kassör i Värtans fotbollssektion.

Som småbarnsmamma stannade Britta hemma under några år, men var dessförinnan. 1952–59, anställd på Stockholms skoldirektion, bland annat på löneavdelningen. Britta gillade siffror och ordning och reda och det fick hon så småningom åter syssla med på Allrepro, den grafiska reproanstalt som Arne och en kompanjon startade 1968. Britta skötte bokföring och löner. Allrepro sponsrade förstas Värtans IK och det var här som Värtabladet tillverkades under en lång rad år fram till en tid efter Arnes oväntade bortgång 1988.

När Värtans IK behövde en kassör i början på 1990-talet var Britta inte så svår att övertala. Hon var en riktig föreningsmänniska: ordförande i tomtföreningen Rörviks udde, kassör i PRO Östermalm, kassör i Hjorthagens Medborgarhusförening fram till nedläggningen vid millenniumskiftet. Ganska snart tog Britta på sig dubbelt kassörsjobb i Värtan, både huvudstyrelsen och fotbollssektionen. Klubbens ekonomi var ofta riktigt usel och de flesta hade nog flytt det otacksamma, helt ideella jobbet. Men Britta kämpade på och var en klippa i styrelsearbetet. När hon fyllde 75 påpekade Britta att det kanske var dags för någon yngre att ta vid, men det var först när hon sommaren 2011 blev sjuk, som hon själv och den övriga styrelsen insåg att epoken Britta i Värtans IK led mot sitt slut.

Tack Britta för en osedvanligt gedigen insats i Värtans IK. Du lämnar ett stort tomrum.

MATS REHN

Värtalotteriet

Ända sedan 1960-talet har Värtalotteriet funnits. Länges kallades det för billotteriet, eftersom första priset var en bil, en Volkswagenbubbla.

Förstapriset är 10 000 kronor. Dessutom finns två priser på 1000 kr samt ytterligare tio penningpriser. Lottpriset är 150 kr och eftersom antalet lotter just nu är cirka 150 är vinstchansen ovanligt god. Dragningen sker i månadsskiftet maj-juni och alla lottinnehavare inbjuds per

brev till en trevlig gratiskväll med bingo och kaffe och bullar.

Anmäl att du vill köpa en eller flera lotter till Ann-Katrin Angeklint, 08-664 28 35 eller till Monica Pettersson, 08-664 48 51.

Du kan också anmäla dig genom att sätta in 150 kr per önskad lott på plusgiro 193 24 17-7. Skriv namn och adress och telefonnummer tydligt på talongen. Du blir kontaktad och får veta ditt lottnummer.

Behållningen går förstas till Värtans IK.

Post, röka, snus, tidningar,
godis, SL-kuponger...

Aminas **TOBAK**

Artemisgatan 16, tel 14 23 10

mån-fre	8-19
lör	10-15
sön	10-14

Boken finns på

CoopNära & Aminas tobak

Kan även beställas av Mats Rehn 08-664 16 45
mats.erik.rehn@gmail.com (porto 60 kr).

LEX INKASSO erbjuder en kedja av personliga Credit Management-tjänster. ¶ Vi fungerar som ditt kunniga bollplank inom kreditriskhantering. ¶ Vi värder dina kundrelationer men satsar på snabbhet och effektivitet när det gäller dina fordringar. ¶

LEX INKASSO

BOX 1714, 183 17 TÄBY
TELEFON 08-544 432 40 TELEFAX 08-544 432 45
E-POST info@lexinkasso.se

ALLMÄNNA FLYTT & EXPRESS AB

Artemisgatan 47 ☎ 08-664 2809

Packning

Flyttning

Städning

Artemisgatan 47 ☎ 08-664 2809

ALLMÄNNA FLYTT & EXPRESS AB

I nr 2 2011 skrev Reidar Wige om sin tid som elev i Hjorthagens folkskola. Bland annat skrev han om magister Einar Gunnerbeck – en på många sätt bra lärare. Men, det fanns ett men, varför var han så snar att ta till nävarna i klassrummet? Reidar själv drabbades bara undantagsvis, men klasskamrater fick ganska ofta ta emot fysiska bestraffningar. Reidar funderar vidare om detta:

Vad drev egentligen Einar Gunnerbeck, när han så ofta tog till våld? Också på ett verbalt plan. Vilken var hans idé »med allt«? Slog han eleverna redan från början, när han kom till Hjorthagen på 1930-talet? Och efter min tid (de fyra årens dagliga umgänge i mitten av 1950-talet), fortsatte denna slagregim? Hur många Hjorthagsgrabbar har/hade slagminnen av honom genom åren? Hur ställde sig ordsföräldrarna i vetskap till agandet?

Var Gunnerbecks beteende (slagen, men också Fader Vår:et varje morgon) sanktionerat inom den här lokala folkskolevärlden? Hur såg de andra Hjorthagen-lärarna på honom? Hur gick snacket

Några funderingar kring aga i Hjorthagens folkskola

av Reidar Wige

i lärarrummet? Exempelvis Sigfrid Durango, har jag hört, nöp till också; dock mera då och då – var naturkåsör i DN. Wagrelius var en timid lärare som knappast slog – lär ha uppmanat till att inte gå och bara se i backen eller rakt fram utan också höja blicken och se hur det såg ut upp mot taknivåerna...

Medan jag gick med post på Narvavägen (1990-talet) flyttade en Eva Gunnerbeck in i en uppgång – och det var ju dottern till Einars bror Gunnar. När han som överlärare gjorde besök i Hjorthagen skymtade jag också Eva. Den tid jag var kvar där på Narvavägen träffade jag aldrig Eva, men däremot hennes sambo. Och för denne nämnde jag mitt samband med det »Gunnerbeckska«. Han berättade då att de grubblat, funderat en del över »farbror Einar« – kanske gällande i stort... men specifikt över honom som folkskol-lärare, hans vantrivsel den sista tiden (efter »min tid«). En bitterhet? Och ville bara sluta, få slut på det... Och när han slutade då? Kom en ånger över våldsregementet någonsin över honom?

Jag skymtade E.G. rätt många gånger, fortfarande mycket rak i ryggen och spänstig (i skolan hade han inför oss mindre gymnastiska förevisat

handstående, varvid småmynt och annat ramlade ur hans kostymfickor ned på det ljusa, lackblanka gymnastikssalsgolvet). Vid ett enstaka tillfälle en gång vid mitten av 1970-talet kom han gående i en lov, kastande blickar på den byggnad, den folkskola han vistats i och varit verksam i. Men mest såg jag honom gående på Gärdet – ibland i tunnelbanan. Såg honom på avstånd. Och, tragiskt nog, var det aldrig fråga om att jag skulle ge mig tillkänna (fast det fanns nog en viss lust – om jag gjort det skulle jag då be honom läsa dikten Folkskola i min första diktbok från 1970-talet?).

En gång något år efter det jag slutat i skolan och börjat vid Posten (1958) hade morsan stött på honom. De hade växlat några ord, morsan nämnt att jag jobbade vid Posten – och G. hade kläckt ur sig: Statens kaka är liten men säker. – Vilket morsan med förtjusning berättade.

Einar Gunnerbeck var ett mysterium! Ett alldeles speciellt mysterium för mig och genom åren en stötesten. – Dels framstår han nästan nära som en gammal kompis och dels som en obegriplig främmande, så funtad att han utan vidare kunde bära hand på 11–15-åringar, dag efter dag. – »Bleka döden«, »Döden i vitögat«: epitet som började cirkulera i klass fyra när det stod klart att vi skulle komma inför Einar Gunnerbeck. – Hur det hade varit och känts att ha en helt annan typ av lärare får jag aldrig veta – att ha något inte irriterande att tänka tillbaka på i en Folkskola, klass 5–8.

Trots allt, ordet Folkskola är bland de vackraste ord jag vet. – Ett ord med sådan kraft och potential. Inte minst i denna tid när det som råder tycks vara ett deformerat skolväsende – långt från att vara »en gemensam, demokratisk angelägenhet«!

Magister Gunnerbeck.

Hjorthagens folkskola på min tid

av Reidar Wige

Folkskolan var vid tiden, 1949 och framåt, 8-årig. Med också lördagsundervisning.

Betyg/omdömen gavs från klass 1 – inklusive i ordning och uppförande.

Betygskalan var A – C; A, a, AB, BA, B, BC, C (däremellan användes + eller minus).

Klass 1-2 blandat pojkar och flickor i träskolan.

Klass 3-4 blandat pojkar och flickor i stenskolan.

Klass 5-8 enbart pojkar eller flickor i klassen i stenskolan.

Skoldagen hade frukostrast kring 12-tiden – i de lägre klasserna ställdes man upp på led och marscherade upp till bespisningslokalen i den gula baracken ovanför idrottsplatsen. När man blev äldre fick man »frigång«.

Premium. Under större delen av skoltiden utdelades premium vid varje skolavslutning, man kunde få en bok eller en sedel i ett kuvert.

Läxorna kunde, koncentrerat, klaras av på en halvtimme eller trekvart per dag.

Läroböckerna var personlig egendom, fick behållas, försågs med skydd, fantasifulla pappersomslag.

Engelska. Från klass 5 undervisning i engelska – då nyligen infört på folkskolenivå –, lärare var fröken Franzén, Anne-Marie (senare Fondberg, gift med en annan lärare i »plugget«), hon gjorde undervisningen/lärandet framgångsrikt.

Hjorthagens stenskola med det nybyggda Abessinien i bakgrunden.

Skolkören, med någon skönsjungande flicka och pojke, solister – själv utfyllnad. Framträdde i kyrkan.

Skolbadet, där vi stod i led och skrubbade varandra på ryggen.

PRYO – Praktisk yrkesorientering – klass 8, val av tre områden; som jag: Färghandel, Måleri, Mekanisk verkstad.

Skolavslutningen – uppställning på skolgården. Musik, spel och flygande fana, marsch upp till kyrkan. – Där man kunde höra om Gud, att det var en Han, vår Herre och Fader (med säte uppe i himlen) och att Han hade en Son, född av en jungfru. Samhällsordningen var ju ett patriarkalt gammalt bygge. – Om det varit ett matriarkalt styre hade väl Gud varit en Hon, Moder och barnet en Dotter. Och »Den helige anden« varit »Den heliga anden«! – Och det hade inte varit otaliga Män som utnämnt sig till Guds röster här på jorden utan i stället Kvinnor.

Förvaringsgrejer – mina tre skolbänkar (av olika utformning), saliga i åminnelse! Småskoleportföljen i gulonat grängat läder, allra mest salig i åminnelse, och storskolebagen, salig i åminnelse! Så också den lilla gymnastikpåsen av blått tyg, av morsan sydd!

På väg till skolavslutning i Hjorthagskyrkan längs Skogvaktargatan. Säkert spelade orkestern »Engelbrektsmarschen».

Salong Paris

Något mer än ett vanligt jobb

Det är många Hjorthagsbor, såväl män som kvinnor, som fått håret fixat på Salong Paris i Abbis. Där arbetar sedan c.a 20 år systrarna Sussie och Mia. För några år sedan fick de förstärkning av lillasyster Nisserin (även kallad Nisse).

Värta-bladet har ju presenterat andra företagare verksamma i Hjorthagen. Nu var det dags att få veta lite mer om Salong Paris. Sussie bjöd bladets utsända på en god tonfisksallad, och före nästa kund hann vi få veta en del om salongens historia.

Att Sussie och Mia hamnade just i Hjorthagen är en slump. De arbetade på en salong på Östermalm och längtade efter att starta eget. Några kunder från Hjorthagen tipsade om att det fanns en ledig lokal på Porjusvägen längst ner i Abbis. Varken Sussie eller Mia hade någonsin hört talas om Hjorthagen och fick av kunderna en vägbeskrivning. Väl där föll de direkt. De njöt av lugnet och den friska luften. Det var annat än trafikbullret och avgaserna nere i stan.

De märkte snart att även människorna i Hjorthagen var mindre stressade. Kunderna var inte hetsade av en kort lunchpaus eller parkeringstid. De hade gärna en trevlig pratstund medan de klippte sig. Allt fler blev stamkunder. Sussie säger att hon inte tycker att hon är på ett jobb, snarare bland vänner.

Nu blev det inte så idylliskt omedelbart, när de startade sin verksamhet. I början fick de vänta på kunderna. Ibland kunde det komma en enda kund

under en hel dag, ibland ingen alls. Det var tufft. Men snart spred sig ryktet om de trevliga och skickliga hårfrisörskorna. Endast en enda gång behövde de springa runt med reklamlappar i Hjorthagens alla trappor. Kunderna rekommenderade dem till sina vänner och snart var det full fart. De tyckte då att det var bäst att ta tidsbokningar, för att kunderna inte skulle få sitta och vänta. Drop-in kunder är dock fortfarande välkomna.

Kundkretsen är varierad. Lika många män som kvinnor söker sig till salongen. Förr var majoriteten äldre personer, men nu har många av dessa stamkunder tyvärr dött undan. Idag kommer kunder i alla åldrar. Givetvis vill de flesta ha klippning, men även permanent, färgning och slingor utföres. Då och då gör de en brud vacker inför bröllopet. Då blir bruden både sminkad och får en extra elegant frisyra.

Man kan undra hur det är att jobba tillsammans med sina systrar hela dagarna. Nöter de inte på varandra, då de ses såväl arbetstid som fritid? Sussie kan bara se fördelar. Hon och Mia har sedan födseln (1 år och 2 månader skiljer dem åt) alltid stått varandra mycket nära. Det händer ofta att de jobbar med samma kund samtidigt. Det går smidigt. De vet precis när en hand behövs för att hålla en hårslinga som ska färgas eller när den andra behöver en kam eller sax. Därför att de är så olika kompletterar de varandra perfekt.

Nu ingår även lillasyster Nisserin i gemenska-

pen. Det är inte inte oväntat, för de kommer från en stor familj (åtta syskon), där samhörigheten är stark. De har sitt ursprung i Libanon, men Sussie tror inte att det är ett typiskt libanesiskt drag att familjemedlemmar hjälper varandra. Det är föräldrarna som skapat denna atmosfär. Om någon behöver barnvakt, hjälp vid flyttning eller vad det nu kan vara, finns alltid hjälp nära till hands. Deras bröder har målat om och reparerat salongen. Då mellanbrodern öppnade ett café, hjälptes alla åt att inreda det. Ja, familjen är en självklar trygghet.

Salong Paris kan här i Hjorthagen tyckas vara ett oväntat val av namn. Sussie och Mia som studerat franska, har alltid älskat Frankrike. Dessutom tycker de att namnet är lätt att komma ihåg.

Sussie gick vårdlinjen på gymnasiet. Då fick hon göra praktik inom långvården. Snart märkte hon att de gamla tyckte om att hon pysslade med deras hår. Det var bättre än att ge dem sprutor. Då väcktes tanken på att bli hårfrisörska. Dessutom fanns i släkten redan hårfrisörskor, som vittnade om att det var ett trevligt yrke.

Även om hon älskar sitt yrke, skulle hon nog inte vilja att hennes barn tog över verksamheten, eftersom nästan alla frisörer får arbetsskador.

Sussies framtidsutsikter är ljusa. Hon fruktar inte konkurrens från salonger i Norra Djurgårdstaden. Kunderna räcker till alla. »Det finns människor så att det räcker till alla yrken«, säger ett libanesiskt ordspråk.

GUNILLA GIERTTA REHN

Salong Paris på Porjusvägen. Till mitten av 1970-talet var lokalen tobaksaffär.

Restaurang Bambina

Artemisgatan 18 Telefon 664 55 07 Öppet: vardag 10–22, lör–sön 11–22

ÄT HOS OSS – ELLER TA MED

Pizzor Husmanskost Sallader
Dagens tips À la Carte

Dagens serveras 10–14

FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER

Jompa minns

Nu när Hjorthagens IP blir en kanonanläggning med tre belysta konstgräsplaner, riktig matchklocka och så vidare måste jag berätta om »fotboll förr i tiden«.

I somras träffade jag i Sveg (Härjedalen) en riktigt gammaldags fotbollsledare. Vi kom i prat om hur det var förr i tiden, då bylagen mötte varandra på någon äng som godsägaren upplåtit, när höet var bärgat. Fyra överblivna hässjestöror fick bli målstolpar och till ribbor användes två någorlunda raka vidjor som omsorgsfullt snördes fast. Nät var det inte tal om. Spelarnas mundering var det förstås lite si och så med, men det viktigaste var att alla spelarna hade någorlunda samma färg på tröjorna. Fotbollsskor med dobbar förekom sällan och i stället

använde
bondpoj-
karna sina

vinterkängor och tjongandet hördes vida omkring. Om några nu hade riktiga fotbollsskor var det ett pyssel med dem. Skon trädde på ett städ och dobbarna spikades fast. Ibland var sulorna så tunna att spikarna trängde igenom. Blodiga fötter efter en match var inget ovanligt. Fotbollsskorna hade en stenhård tåhätta och tuvor, sorkbon och motståndarnas smalben råkade illa ut.

Ibland försvann bollen (det fanns oftast bara en) in i något skogsparti. Då enades båda lagen tillfälligt och man började leta efter bollen. En annan orsak till avbrott i matchen var att bollens snörning gick upp och att blåsan stack fram. Passningsspel var något okänt. Det gällde att till varje pris få bort bollen från den egna planhalvan. Man var duktig på att sopa till bollen så att det luktade bränt.

förr i tiden

Domare var i regel byskolans lärare som bylagen hade stor respekt för. Omklädning och pausvila skedde oftast i någon närbelägen lada. Efter avslutad holmgång var det dags för kroppsrengöring i någon å. Rengjorda och linkande med blodiga ben och fötter kom spelarna så småningom tillbaka till ängen där hemmalagets fruar dukat

upp hembredda smörgåsar, inlagd sill, nykokta sommarpären (potatis), pilsner och några nubbar.

Stämningen blev hög

innan det var dags för bortalaget att äntra ett par lastbilar och köras tillbaka till hembyn. Vinst eller förlust i matchen spelade inte så stor roll. Det var pickniken efter som var viktigast. I nödfall fick det bli hembakade bullar och saft och kanske en kaffekask som dracks på fat.

Byfotbollen

Matchbollen var en brun läderboll med en läderrem som snörning. Snörningen stack ut en del och det var inte roligt när man nickade och fick snörningen i pannan. Bollen var förstås obehandlad och sög åt sig fukt och var ofta dubbelt så tung när matchen var slut. Matchtiden var exakt 45 minuter per halvlek och det lönade sig för laget som ledde matchen att sparka bollen så långt bort som möjligt. Avbytare fanns inte. En skadad kunde linka vänsterytter eller också fick laget spela med 10 eller kanske rent av 9 spelare. Vid lagledarbänken fanns i bästa fall en låda med plåsterlappar och gasbindor.

Läktaren bestod av breda plankor på bockar. När publiken blev riktigt upphetsad säckade läktaren ihop. Precis som idag visste förstås publiken mycket bättre än spelarna hur spelet skulle

.....
John »Jompa« Eriksson, född 1929, fostrad i Värtans IK, bronsmedaljör i Östsvenskan för VIK 1949–50 innan det blev Djurgårdens IF; två gånger svensk mästare i fotboll för DIF; tio landskamper; specialiteter för centern »Jompa«; huvudspelet och kämpaglöden.

.....
Byfotboll i Stockholm.
Jompa på Hjorthagens IP.

En av Värtans supporterbilar på väg till bortamatch 1924. Värtans IK har just nybildats och på grund av ekonomisk tvist med Östermalms IF ännu inte återfått rätten att heta VIK. Därför står det VIF (Värtans IF) på vimpeln.

skötas. Synpunkter på domaren hade man redan på den tiden och den stackars domaren hade ingen lätt uppgift med otydliga linjer som dragits med något vasst verktyg.

Jag, som började i bylaget Värtan, kände igen en del av Svefvarbrorns berättelse, men riktigt så primitivt var det aldrig på Hjorthagens IF, den plan som ligger mitt hjärta närmast.

Morsning! JOMPA

coop

nära

MÅN-FRE 7-21

LÖR-SÖN 9-21

**Tack för att du handlar på
hemmaplan!**

Du har väl inte missat vårt fantastiska service- och tjänsteutbud?

Frimärksombud • Värdeavi (Bankgirot, Plusgirot, Nordea, Swedbank) • Uttag av kontanter vid köp (i mån av kontanter)
Samt mobilsurf och refill till Telia, Comviq, Tele2, Telenor, 3, Glocalnet, Tango, Lyca, Halebop, Coop mobil, Parlino

ROPSTEN uppgång Hjorthagen • Artemisgatan 17 • 010-741 80 70

Välkommen till en riktig bank – nära dig

När gick du igenom din ekonomi senast?
Ring oss eller kom förbi så kan vi förutsättningslöst diskutera vad som kan förenkla din vardagekonomi.

Vi hjälper såväl privatpersoner som företag och bostadsrättsföreningar.

Värtavägen
Tfn: 08-701 80 20
www.handelsbanken.se/vartavagen

Handelsbanken

Lite bättre och personligare

Vi har utbildningar för

- B-körkort – intensiv och automat
- Handledare
- Risk 1 – alkohol och droger
- Teori samt cd med 520 teorifrågor

Du kommer att köra Mini Cooper Tdi. En miljöbil som går på Biodiesel. Den drar bara 0,38 liter milen.

662 90 40 · Artemisgatan 49 A · www.ropstenstrafikskola.se

ROPSTENS
Trafikskola

Värtastödet 2012

Värtastödet är en av klubbens viktigast inkomstkällor. Många Hjorthagsbor och Värtavänner ger genom sina gåvor klubbens ideellt arbetande ledare en uppmuntrande klapp på axeln. Det närmaste året är viktigt. Inflyttarna i Norra Djurgårdsstaden blir allt fler och det gäller för Värtan att vara rustat. Den nya förnämliga idrottsplatsen är invigd och inflyttningen i den nya klubblokalen har just skett. För en liten klubb i storstaden är det svårt att hitta sponsorer och Värtans IK är därför i hög grad beroende av stöttande medlemmar och vänner.

Värtastödets idé är enkel. Du som vill stödja Värtans IKs verksamhet sätter in ett valfritt belopp på klubbens plusgirokonto 25 93 93-7. Varje bidragsgivare tackas i nästa nummer av Värtabladet.

Gör inbetalningen senast sista februari 2013. Skriv ditt namn tydligt på talongen, så att vi kan tacka dig på avsett vis.

Mats Rehn ordf., Jenny Andersson kassör, Jan Olson sekreterare, Ann-Katrin Angeklint och Inge Lindström ledamöter.

P.S. till Värtastödet 2011

Ursäkta Siv Persson (förvanskat namn), Marianne Enroos (ej nämnd), Siv Norlander (ej nämnd). Mångas bidrag kom in lite för sent för att få plats eller också var ni otåliga att få hjälpa klubben; Åke Stenberg, Berg Finnman, Ann Mari Monthan, Britta Hedman, Gustaf Håkansson, Kent Åman, Rose-Marie Malmgren, Kerstin Jansson, Toivo Blixt, Mats Rexhammar, Leif Johansson, Johnny Wieweg, Barbro Ulricson, Kerstin och Lennart Kronqvist (till minne av Britta Hidesten och Lars Åke Eriksson »LÅE«), Anders Cronwall, Hans-Gunnar Andersson, Kerstin Markseilius, Jan Lejle.

Tack för Värtagiven 2012

Stort tack till alla som deltog i Värtagiven 2012 och skänkte 10 kr per mål som A-laget gjorde i seriematcherna.

Bengt Berg	Folke Jansson	Bengt Sparrelid
Kurt Werner	Leif och Titti	Thomas Nilsson
Mats Rehn	Andersson	Peter Arghe
Bengt och Monica	Inge Lindström	Jan-Eric Carlsson
Pettersson	Leif Wahlström	Jan Johansson
Hans Lindgren	Bengt Sundholm	Lars Lundh
Stig Hall	Bo Sundholm	Lennart Lindholm
Bengt Dahlin	Jan Olson	Roger Lövgren
Nils "Gitten" Lagerlöf	Lars G Johansson	Anders Jansson
Rolf Rudin	Tord Hettman	
Börje Forsberg	Agne Bergström	

Värtans F96 får stöd i Sanktan-finalen i regnet på Skytteholms IP. Emil Andersson och pappa "Fiffi" håller flaggan. Emil; A-lagsspelare i fotboll och bowling. "Fiffi"; värtalegend i fotboll, bandy, ishockey och bowling (två 300-serier).

På plats för att stödja Värtan. I mitten styrelsens Ann Katrin Angeklint, omgiven av gamla värtaspelarna Rolf Rudin och Nisse Andersson. Nisse bor numera i Norrköping men tog tåget till invigningen av Hjorthagens IP.

FOTO: SONJA BERGSTRÖM

FOTO: SONJA BERGSTRÖM

Värtans A-lag i fotboll i samband med återinvigningen av Hjorthagens IP 6 oktober 2012.
Främre från vänster: Victor Bergström, Mathias Lundh, Simon Thylander, Tobias Bergenwall, Magnus Klingspor, Oskar Andersson, Alexander Hembjer, Fredrik Svedberg. Bakre från vänster: Emil Andersson, Jonny Sällberg, Benjamin Nyborg Johnsson, Peter Sjöde, Isper Iqualikinya, Emil Sjöholm, Johan Axhamre, Victor Lang, Roger Mellin.

Huvuddelen av ledarna
 i Värtans Ungdomssektion
 vid en liten avslutningsfest
 i klubblokalen i början av
 november.

Värtans F96 inför finalen i S:t Eriks-cupen mot IFK Täby på Skytteholm, 20 oktober. Värtan förlorade med 4-2 (1-1). Från vänster: Hanna Jedvall, Johanna Aspengren, Klara Berggren, Olga Langenskiöld, Nora Otterhäll, Tess Pergament, Paulina Mangell, Andrea Huntzinger, Alice Wibaeus, Julia Huth, Clara Richter, Ebba Halvarsson, Adele Brick.

Matchen blev avslutningen på den mest framgångsrika epoken genom tiderna för ett Värtalag. Tyvärr läggs nu laget ned. Den sista säsongen blev imponerande med segrar i ST-Cupen och i AIK Girls Cup, finalplats i SM i Futsal (inomhusfotboll), missad final i SM F16 på grund av ett mål sämre målskillnad. Alla Värtatjejerna spelade även i i DIF:s F17 och blev där svenska

mästare. Åtta spelare har funnits med i stadslaget och två i landslaget. Ledaren Henrik Berggren har gjort en enastående insats, tillsammans med sonen Hugo (nu tränare i Hong Kong) och under tidigare år Folke Jansson. Tack för allt! Åtminstone 2013 kommer dock laget att spela vidare i Värtans färger i SM i Futsal (inomhusfotboll). Henrik Berggren tilldelades i oktober klubbens förtjänsttecken. ■

april-oktober

Det går att spela inomhus på Hjorthagens elvamannaplän i vinter. Djurgårdens IF har köpt en tälthall av finskt fabrikat. Hallen kommer att heta Johan Björkmans hall. Varmluft pumpas in i hallen, vilket gör att stomme inte behövs. Hallen är den första i sitt slag i Sverige, men är vanlig i Finland. Bara i Helsingfors finns tre stycken.

november-mars

Värtans IK Bowling 1994

FOTO: LARS OLSSON

Bilden är tagen i Lidingshallen. De fetstikka är fortfarande aktiva bowlare i Värtan 2012.

Bakre från vänster: Mats Rehn, Ragnar Witting, Johnny Johansson (avlidn), Jan Knutsson, Hans G Andersson, Åke Widman (avlidn), Folke Jansson, Hans Sjölin, Bo Carlgren (avlidn), Henry Ragnehag, Leif "Fiffa" Andersson.

Främre från vänster: Mats Westerberg, Rikard Söderström, Jan Olav Hultqvist, Börje Stenberg, Holger Aronsson (avlidn), Jonas Rehn, Magnus Jansson.